

meer uit de misère. Door het gehele ambacht heen waren, vanwege de Politieke Armen, kinderen uitbesteed bij meestal geringe lieden, die hier iets mee verdienden. Van de opvoeding van deze kinderen kwam weinig terecht en de besteding kostte veel geld. Wanneer ze bijeengebracht konden worden in één huis, dan zou dat, naar het oordeel van Schout en Armmeesters, een grote besparing geven, terwijl er meer zorg zou kunnen worden besteed aan de opvoeding, want men was tot het inzicht gekomen, „dat onder een van de voornaamste oorzaken van de groote meenigte der armen subjecten, welke reeds tot bij de hondert huisgesinnen zijn geaccresseert, men wel mag stellen, dat de ouders hunne kinderen geen behoorlijke opvoeding geven, nog kostwinning laten leeren, 't zij uit gebrek van middelen, off agteloosheid, welke kinderen naderhand komen te trouwen en niets hebbende geleerd om zich te kunnen generen, zoowel als hunne geprocreëerde kinderen, voor hun leven zijn en blijve arme subjecten tot groot bezwaar en totale ruïne van den Armen”⁴⁹). In 1766 werden de bakens verzet en nam men het belangrijke besluit tot aankoop van een huis even benoorden het dorp, tevoren de katoendrukkerij van de weduwe Van 't Reuzenhuys, om het in te richten als Armhuis. Op 24 januari 1767 gaven de Staten van Holland het gevraagde octrooi tot oprichting van „een armhuys, zoo voor behoeftige ouderloose kinderen, als bejaarde mannen en vrouwen, uyt hoofde van de zeer sobere staat, waarin zig bevond der supplianten armenkasse, veroorzaakt door de menigte van subjecten, welke tot bij de hondert huysgesinnen waren geaccresseert, welke min off meer wierde onderhouden, die door de vermindering en verslapping der veenderije en andere trafiquen hunne kinderen geen behoorlijke opvoeding konden geven, nog kostwinning konde laten leeren”⁵⁰).

In 1742 telde het ambacht, naast de vele vervallen optrekjes, zes buitenplaatsen, welke alle het eigendom waren van Rotterdamse families⁵¹). Het ontstaan van deze buitenplaatsen zal, in de meeste gevallen, geweest zijn de aankoop van landerijen, bij wijze van geldbelegging. Deze gronden werden gebruikt door pachters, die de erbij behorende hoeven bewoonden. In de 17de eeuw kwam het wel voor, dat de pachtheren met hun gezinnen zich op een zomerse dag lieten ophalen door de pachtboer en, tot de avond toe, te gast bleven op de boerderij. In de 18de eeuw werd het mode om,